

KUULUSET

2013-2014

TEKIJÄT

Toimitus

Riina Jääskeläinen
Karoliina Halme
Julia Viitanen
Moona Vainikka
Maria Koivukari

Kuvaus & taitto

Leila Munne
Saana Jääskeläinen

Ohjaavat opettajat

Kai Heltola
Mika Kähkönen

SISÄLLYSLUETTELO

Kuvat: Marko Virtala

Rehtorin terveiset	§. 3
Elämäni kuvina	§. 4-5
Kolumnit	§. 6-7
Vanhojen tanssit	§. 8-9

Itsenäisyys- ja lakkiaisjuhla joulukuussa 2013

Lucian päivä 13.12.2013

Kolumnit	§. 10-11
Ikuinen lukiolainen	§. 12-13
Penkkarit	§. 14-15

Esittelyssä Päivi Lakka	§. 16
Faktat pöytään!	§. 17

Logistiikka-päivä elokuussa 2013

Hippi-vappu huhtikuussa 2014

Luokkakuvat	§. 18-23
Kesän tapahtumia	§. 24

Sankarihautavierailu itsenäisyyspäivänä 2013

Sarjakuvia	§. 25
------------	-------

REHTORIN KEVÄTTERVEISET

Odotamme kesää 2014 koleissa kevätssäissä. Olemme päättämässä Kuusankosken lukion seitsemättä lukuvuotta. Jätämme taaksemme pitkän ja työntäyteisen lukuvuoden syksyisine lomautuksineen. Itsenäinen opiskelu ja opiskelijoiden oman vastuun korostuminen opiskelussa ja oppimisessa tulivat entistä enemmän esille. Lukiossamme on opiskellut päättyvänä lukuvuotena noin 230 opiskelijaa, opetusta on antanut 25 opettajaa ja tukipalveluista on vastannut kuusi muuhun koulun henkilökuntaan kuuluvaa. Opetuksen järjestelyt muuttuivat merkittävästi siirryttyämme 75 minuutin oppitunteihin useimmissa kaupunkimme lukioissa.

Aloitimme syksyllä lukiossamme logistiikka-kurssien toteuttamisen yhteistyössä alan paikallisten ja valtakunnallisten yritysten, julkisten toimijoiden, oppilaitosten ja Taloudellisen Tiedotustoimiston kanssa. Lukiomme sai Kultaiset kiikarit – tunnustuspalkinnon opetussuunnitelmatasolle viedyistä yritysten ja lukion yhteistyöstä. Logistiikan peruskurssilla liikuttiin paikallisissa yrityksissä, ja Venäjän logistiikan kurssin huipennuksena tehtiin opintomatka Pietariin toukokuun puolivälissä.

Kansainvälinen toimintamme keskittyi tänä lukuvuonna yhtäältä Venäjän kieleen ja kulttuuriin tutustumiseen, johon liittyi syyskuussa 2013 toteutunut venäjän opiskelijoiden Pietarin opintomatka ja edellä mainittu logistiikkamatka, toisaalta saksalaisten Mülheimin ystävyyskoulujen vierailuihin Kouvolaan. Marraskuussa 2013 Gesamtschulen Saarnin opiskelijaryhmä opettajineen tutustui lukioomme ja Kouvolaan monin tavoin ja helmikuussa 2014 Luisenschulen opiskelijaryhmä opettajineen sai kokea talvisessa Kouvolaassa liikunnallista ja ulkoiluun painottuvaa ohjelmaa.

Oppilaskunta jatkoi aktiivisesti toimintaansa opiskelijoiden viihtymisen ja hyvinvoinnin parantamiseksi lukiossamme. Opiskelijat tekivät perinteisen kunniakäynnin itsenäisyyspäivän aattona sytyttämällä kynttilät Kuusankosken sankarivainajien haudoille. Pienillä teemoilla ja parilla laajemmalla tempauksella pikkujouluun ja vappuun liittyen oppilaskunta toi virkistystä ja väriä arkiseen aherrukseen. Oppilaskunta on vastannut monien yhteisten kokoontumisten onnistumisesta huolehtimalla muun muassa salin tuolituksesta.

Valtakunnallisesti lukiokoulutukseen liittyvät kehittämis- ja keskusteluaiheet liikkuivat sähköisen ylioppilastutkinnon ja lukion opetussuunnitelmatyön uudistamisen sekä koulutuksen rahoituksen teemoissa. Joulukuun alussa julkistettiin opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmän muistio ”Tulevaisuuden lukio – valtakunnalliset tavoitteet ja tuntijako”. Muistiossa esitettiin kolme vaihtoehtoa tulevalle lukion tuntijaolla, ja siten tulevaisuuden lukion kehittämiseksi. Nyt odotellaan valtionneuvoston päätöstä lukion uudesta tuntijaosta, jonka perustalta käynnistyy lukion opetussuunnitelman uudistustyö. Uusi lukion opetussuunnitelma on tarkoitus ottaa käyttöön syksyllä 2016, jolloin myös ensimmäiset ylioppilastutkintoon kuuluvat kokeet suoritetaan sähköisesti.

Kiitokset opiskelijoillemme moninaisesti mieleenpainuvasta yhteistyön lukuvuodesta. Tänä keväänä lakitettavien uusien ylioppilaiden kanssa on opiskeltu, ohjattu, nähty ja koettu erilaisia haasteita ja mahdollisuuksia oppimisen poluilla. Ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoita odottavat seuraavat oppimisten iloja ja haasteita sisältävät opiskeluvuodet jaksoineen ennen kuin lukion päättötutkinto ja valkolakki on saavutettu.

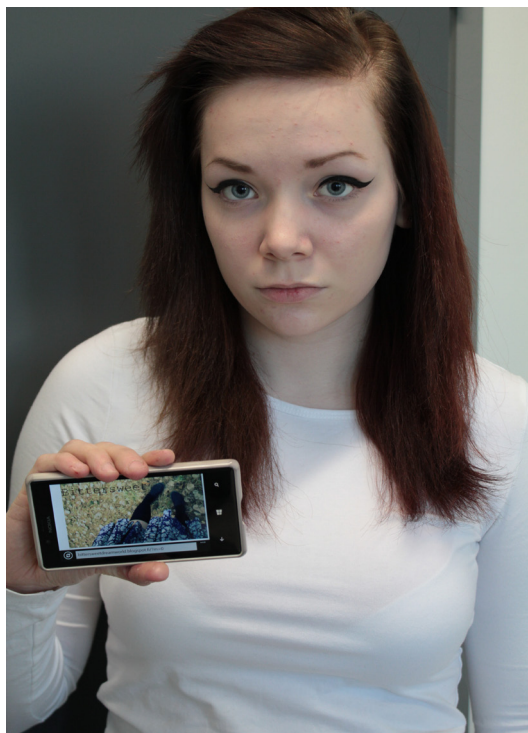
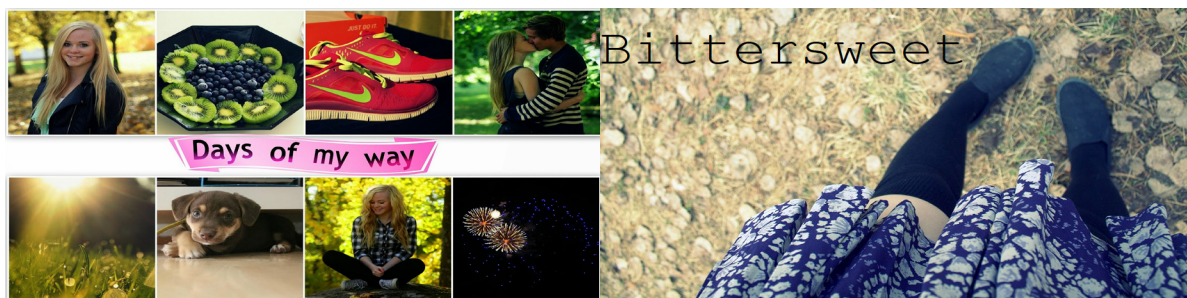
Kiitokset lukioimme opettajille ja henkilökunnalle yhteistyöstä. Olemme tukeneet ja edistäneet opiskelijoidemme oppimista, ohjanneet ja kannustaneet heitä jatko-opintoihin ja oppimiseen tulevaa elämää varten jatkuvasti muuttuvassa maailmassa.

**Aurinkoista ja rentouttavaa kesää
Kuusankosken lukion väelle!**

Riitta Mutru

ELÄMÄNI KUVINA

Teksti: Maria Koivukari Kuvat: Leila Munne

13C -luokkaa käyvä Anniina Kaalinpää on pitänyt Bittersweet -blogiaan reilun vuoden ajan. Hän aloitti blogin kirjoittamisen, koska halusi paikan, jonne julkaista runojaan ja valokuviaan.

Kaalinpään mielestä parasta bloggaamisessa on se, että hän saa ilmaista itseään blogin kautta. "Kirjotan sinne ne ajatukset, joita en pysty sanomaan ääneen, sekä tallennan parhaat ja ikävimmät muistot", hän kertoo. Toinen hyvä puoli blogin kirjoittamisessa on positiivinen palaute lukijoilta.

Anniinan Kaalinpään mukaan huonointa bloggaamisessa on postaamisesta tulevien paineiden kasaantuminen.

Kaalinpää kertoo voivansa runojensa kautta puhua todella yksityisistäkin asioista, koska ei varsinaisesti silti paljasta mitään liian yksityistä kenellekään, vaan puhuu kielikuvin. "En koskaan kirjottaisi suoraan mitään esimerkiksi perheeni yksityiselämästä", hän sanoo.

Blogihistoriansa kohokohdiksi Kaalinpää listaa blogin 1-vuotissyntymäpäivän ja kaksi erinäistä pitkää kommenttia, joissa kerrottiin hänen kannustaneen kommentoijaa aloittamaan oman blogin kirjoittamisen. "Lisäksi eräs blogini lukija moikkasi minua ohimennen bussissa", hän kertoo.

bittersweetdreamworld.blogspot.fi

"Parasta on seuraajat ja heidän kommenttinsa!"

Lukiomme ensimmäistä luokkaa käyvä lina Lehtimäki on pitänyt Days of my way -blogia vuoden 2011 syksystä lähtien. Hän kertoo aloittaneensa bloggaamisen, koska sai järjestelmäkameran ja innostui valokuvaamaan. "Halusin jakaa ottamiani kuvia ja kuumisiani blogin muodossa", hän kertoo.

daysofmyway.blogspot.fi

Lehtimäen mukaan parasta bloggaamisessa on ehdottomasti seuraajat ja heidän kommenttinsa. Hänestä on ihana kuulla, kuinka hänen blogistaan pidetään. Lisäksi hän on bloggaamisen kautta tutustunut uusiin ihmisiin. "Pirstävät kommentit ja kasvava lukijajoukko saavat minut ilomielin jatkamaan bloggaamista", Lehtimäki sanoo. Huonointa bloggaamisessa Lehtimäen mukaan on, että se vie paljon aikaa. "Lisäksi lukijat tuntuvat joskus todella vaativilta, kun he eivät ymmärrä, etten kerkeä postaamaan."

Puhuttaessa siitä, missä menee yksityisyyden raja, Lehtimäki miettii hetken. "Olen aika avoin ihminen ja kerron hyvin tarkasti kaikesta", hän sanoo. "Osoitetani tai muita yksityistietojani en blogiini kuitenkaan jakaisi. Lisäksi sellaiset asiat, joista puhutaan vain parhaiden kavereiden kesken, jätän pois blogistani."

Yhdeksi blogihistoriansa kohokohdistta Lehtimäki sanoo sen, kun hän alkoi tehdä videoita blogiinsa, sillä sen myötä blogi sai lisää näkyvyyttä. Muita kohokohtia ovat tuhannen lukijan ylitys ja Indiedays inspiration -blogipalveluun mukaan pääseminen. "En voinut uskoa sitä todeksi!" Lehtimäki hehkuttaa.

PAKKORUOTSIA VASTAAN

Vastustan henkilökohtaisesti pakkoruotsia monesta syystä. Ensimmäkin kaikkien kielten merkitys on kasvanut huomattavasti viime vuosina. Laajasta kielitaidosta on hyötyä niin koulussa kuin arkielämässäkin. Pakkoruotsi ei ole mielestäni hyvä juttu, sillä se vie mahdollisuutta muiden kielten opiskelulta. Sen rinnalla tulisi olla muitakin kielivaihtoehtoja, kuten venäjä. Esimerkiksi Itä-Suomessa venäjän kielen taito on monin verroin hyödyllisempää, kuin ruotsin osaaminen, jota ei kuule sillä seudulla puhuttavan lainkaan.

Ruotsin kieltä ei myöskään käytetä kansainvälisesti. Sen osaaminen ei ole niin tärkeää kuin esimerkiksi venäjän ja englannin osaaminen. Vaikka itse pidän ruotsista oppiaineena, niin silti olisin voinut valita sen sijasta jonkin toisen kielen. Lukujärjestykseen ei kuitenkaan mahdu kymmentä kurssia ja muutkin pakolliset aineet syövät valinnan mahdollisuutta. Vaikka ruotsi ei olisi pakollista, niin uskon, että monet silti opiskelisivat ruotsia siitä huolimatta.

Valinnanvapaus ja vaihtoehdot lisäisivät mielestäni kuitenkin kiinnostusta kieliä kohtaan. Voi olla, että moni ruotsiin kyllästynyt ja “pakkopullana” sitä opiskellut ei menettäisi kiinnostustaan myös muiden kielten osalta. Ruotsin vaikeana tai muuten tyhmänä aineena kokeneet opiskelijat tuskin muistavat aikuisiällään ruotsista juuri mitään muuta kuin sen tuskaisuuden.

Jotkut saattavat sanoa, että pakkoruotsin poistaminen kouluista horjuttaisi ylipäätään ruotsin kielen asemaa Suomessa. Ei se kuitenkaan estä suomenruotsalaisia käyttämästä omaa äidinkieltään ja saamasta palvelujaan omalla kielellään. Suomenruotsalaisia on sitäpaitsi vain noin 5% koko Suomen väestöstä, joten miksi heidän takiaan kaikkien tulisi osata ruotsia? Vaikka kaikille opetetaan ruotsin kieltä tällä hetkellä, niin vain murto-osa suomalaisista sitä kuitenkaan oikeasti osaa sujuvasti puhua.

Karoliina Halme

PAKKORUOTSIN PUOLESTA

Pakkoruotsi, paljon parjattu aihe, joka herättää keskustelua. Vastikään eduskunnalle luovutettiin kansalaisaloite, jossa 62 000 ihmistä vaati ruotsin opiskelun muuttamista vapaaehtoiseksi. Henkilökohtaisesti en ymmärrä ruotsin opiskelusta syntyneitä kohua.

Aloitin ruotsin opiskelun jo neljännellä luokalla, ja aivan vapaaehtoisesti. En siis ymmärrä, mikä “pakkoruotsissa” puhuttaa. Mielestäni on hienoa, että Suomi on kaksikielinen maa. Jos ruotsin opiskelu muutettaisiin vapaaehtoiseksi, niin mielestäni myös englannin, matematiikan ja vaikkapa maantiedon opiskelu pitäisi muuttaa vapaaehtoiseksi.

Olisi järkevämpää, että Suomessa, kaksikielisessä maassa, opiskellaan mieluummin ruotsia kuin englantia pakollisena. Joillekin matematiikan opiskelu voi olla vastenmielisempää kuin ruotsin, mutta välillä on vaan pakko tehdä ja opiskella sellaistaikin, mikä ei kiinnosta tai ota onnistuakseen. Kuinka Suomen ruotsinkielistä väestöä tulevaisuudessa palvellaan, jos kukaan ei enää osaa ruotsia? Kaikissa valtion viroissa ruotsin kieli on pakollinen, ja tulevaisuudessa nämä hyväpalkkaiset virat nappaavat ne, jotka ovat jaksaneet opiskella “pakkoruotsia”. Mielestäni tämä on jo tarpeeksi hyvä kannustin.

Vaikka ruotsin kieltä ei käytetä laajalti kansainvälisesti, on siitä ollut minulle paljon hyötyä. Kummisetäni on ruotsalainen ja on hienoa, että pystyn vaihtamaan hänen kanssaan pari sanaa ruotsiksi. Katsoin myös jokin aika sitten ruotsinkielisen tv-ohjelman ja oli kiva huomata, että ymmärsin ilman tekstitystä. Ei myöskään ole pahitteeksi, että Ruotsissa pystyy tilaamaan ravintolasta kansalaisten äidinkielellä.

Kieliä ei pysty laittamaan tärkeysjärjestykseen, sillä jokaisella kielellä on käyttöä yhä enemmän kansainvälistyvässä maailmassa. Mielestäni kuitenkin maamme kaksikielisyydestä pitäisi olla ylpeä ja opiskella toista äidinkieltämme, vaikka välillä se ärsyttäisikin.

Riina Jääskeläinen

”Tanssitaidon parantaminen oli plussaa.”

Teksti: Julia Viitanen

Kuvat: Leila Munne

Vanhat kertovat tansseistaan.

Neea Espo 12C:

“Parin löytäminen ei ollut helppoa, koska tanssijoita oli paljon. Lokakuussa varasin kampaajan ja meikin, marraskuussa tilasin puvun uutena netistä. Helmikuussa ostin myös pukuun sopivat kengät. En ajatellut, kuinka paljon rahaa tulisi kulumaan, pääasia oli, että mekko olisi omaan makuuni sopiva.”

Anni Hämäläinen 12C:

“Aloin kysellä tanssiparia vasta kurssin alettua. Varasin ensin kampaajan. Mekon, kengät ja meikin hankin kurssin kuluessa. Tansseista koituneet kulut olivat odotusten mukaiset. Tanssit toivat kaivattua vaihtelua arkeen ja olivat upea kokemus!”

Lauri Onali 12C:

“Parin löytäminen oli helppoa. Varsinainen valmistautuminen alkoi harjoitusten alettua. Ensin mentiin ostamaan uusi puku. Samoihin aikoihin saapui liivi, joka oli vuokrattu tilaisuutta varten. Vanhat kengät sopivat yhä jalkaan. Kun nämä asiat olivat kunnossa, selvisin melko vähällä vaivannäöllä. Uuden pukukonaisuuden hankkiminen oli kallista. Vanhojen tanssit ovat mielestäni hieno ja arvokas juhla.”

”Rahaa kului odotettua vähemmän.”

Lida Vuorinen 12C:

“Pyysin paria jo hyvissä ajoin. Meikon hankin tammikuussa ja tuttavani lupautui laittamaan hiukseni. Helmikuussa oli tiaran, korujen ja kenkien vuoro. Rahaa minulla kului odotettua vähemmän, sillä sain lainattua paljon tuttaviltani ja kengätkin olivat omasta takaa. Tanssitaidon parantaminen oli plussaa. Oli kivaa päästä näyttämään, mitä olimme oppineet.”

JAKSAA JAKSAA!

”Miten sä saat itsesi motivoitua siihen kaikkeen lukemiseen?” Törmäsin tähän kysymykseen muutamassakin eri tilanteessa keskustellessani viime syksynä ensimmäisen koeviikon aikoihin yhdeksäsluokkalaisten kavereideni kanssa. Heillä oli edessään peruskoulun jälkeisen jatko-opiskelupaikan valitseminen, ja kaikki tuntuivat pohtivan sitä, miten selviäisivät koeviikkojen vaatimasta lukemisesta. Eräiden samanikäisten poika-puolisten tuttujeni suusta taas kuulin kommentteja, kuten: ”Lukiossa pitää koeviikolla lukee kokonainen kirja ruotsia, enkä mä meinaa jaksaa lukea nytkään muutamaa kappaletta.” En voi estää pientä huvittunutta naurahdusta huomattessani, etteivät peruskouluun päättävien huolenaiheet ja ennakkokäsitykset lukio-opiskelusta ole juurikaan muuttuneet niistä, joita itsekin pyörittelin mielessäni pari vuotta sitten. Tot-takai lukiossa pärjääminen vaatii työntekoa ja siihen totutteleminen vie oman aikansa, mutta oman lukioaikani aikani olen törmännyt niin monenlaisiin opiskelutyyliihin, että stereotypiat aina motivoituneesti pakertavista lukio-opiskelijoista ovat lentäneet komeassa kaaressa roskakoriin.

Erilaisia opiskelutyyliä on varmasti yhtä monta kuin lukiossa opiskelijoita ja jokaisen opiskelumotivaatio on hieman erilainen. Yksi voi tavoitella korkeita arvosanoja mielessään esimerkiksi unelmien jatko-opiskelu-paikka, kun taas toiselle riittävät keskinkertaisemmatkin arvosanat ja kurssien läpäisy. Yhdelle koeviikot ovat tarkasti etukäteen suunniteltuja opiskelujaksoja, toiselle deadline on paras innoittaja ja kadoksissa ollut opiskelumotivaatio kaivetaan esille vasta koetta edeltävänä iltana, ja sitten on niitä opiskelijoita, joilla ei ole pienintäkään motivaatiota tarttua kirjaan ja panostaa opiskeluunsa. Itse motivoin itseni työskentelemään hyvien arvosanojen eteen sekä sietämään koeviikkojen kiirettä ja stressiä tietäen, ettei se kestä loputtomiin.

Mutta entäs sitten, kun motivaatiota ei tunnu löytyvän ja opiskella pitäisi? Tämä tilanne on minulle ja varmasti jokaiselle muullekin tuttu, sillä motivaatio ei ole sisäänrakennettu ominaisuus. Etsittyäni hieman enemmän tietoa siitä, mitä motivaatio ylipäättään on, päätin koota viisi vinkkiä opiskelumotivaation kehittämiseen jaettavaksi teidän kanssanne. Näiden vinkkien myötä toivotan oikein rentouttavaa ja uutta motivaatiota synnyttävää kesälomaa!

1. Tunne omat heikot ja vahvat puolesi.
2. Asenoidu oppimiseen positiivisesti ja usko omiin kykyihisi.
3. Aseta realistisia tavoitteita ja sitoudu niihin.
4. Kehitä konkreettisia toimintatapoja, esimerkiksi huvittavia muistisääntöjä, joiden avulla saavutat tavoitteesi.
5. Ota vastuu omasta toiminnastasi.

FACEBOOK ORJUUTTAA?

Päätin alkaa viikon mittaiseen ”vieroitus-
hoitoon” netistä. Ensin ajattelin pysyä erossa
vain sosiaalisesta mediasta, mutta myö-
hemmin haukkasin isomman palan laajen-
tamalla kiellon koko netin käytölle. Ei siis
sähköpostin katsomista, uutisten lukemista,
sosiaalista mediaa ja yhteisöpalveluita, ei
edes Spotify toimi ilman nettiä.

Jokapäiväinen netin ja sosiaalisen me-
dian käyttö on nykyään itsestäänselvyys.
Älypuhelin tai tabletti antaa pääsyn nettiin
napin painalluksella. Onko siis kynnyks
tietoon ja esteettömään netin käyttöön liian
pieni? Onko meille tarkoituksella luotu
tarve jakaa kaikki tapahtumat netin ih-
meelliseen maailmaan?

Joka viides Suomen asukas seuraa päivittäin yhteisöpalveluita. Keväällä 2010
83% 16-24-vuotiaista oli rekisteröitynyt johonkin yhteisöpalveluun. Vaarana on, että
unohdamme kommunikoinnin netin ulkopuolella. Uuteen ihmiseen tutustuminen
vaikuttaa todella helpolta ruudun toiselta puolelta, ja joskus asioita ei vain osata
sanoa häpeilemättä ilman netin tuomaa varmuutta. Monet haluavat esimerkiksi
Facebookissa paljon kavereita ja niiden kautta pönkitetään itsetuntoa korkeammal-
le. Kuinkahan monta tykkäystä uusi kuvani saa? Pitäisikö se poistaa, kun kukaan ei
tykkää siitä? Ahkerimmat yhteisöpalvelujen käyttäjät eivät pysty pysymään erossa
Facebookista tai Instagramista edes yhtä oppituntia, vaan sivua päivitetään jatku-
vasti puhelimen kautta.

Takaisin nettilakkooni. Päivän hommien jälkeen saattaa ehkä olla aikaa istua
hetkeksi alas. Kun kaveri kuuntelee vieressä lempibiisejään, alkaa varsinkin Youtu-
bea kummasti ikävöidä. Pelkästään Facebookista pois pysyminen olikin yllättävän
helppoa. Jos en olisi pitänyt itseäni kiireisenä tallitöillä ja viettämällä aikaa kaverin
kanssa, olisi ollut varmaan vaikeampaa pitäytyä lakossa. Nyt koko juttu ei tuntunut
loppujen lopuksi kovinkaan isolta haasteelta. Suosittelen lämpimästi kokeilemaan
omia rajojaan ja olemaan edes muutaman päivän ilman nettiä. Tällöin keksii kum-
masti erilaisia tapoja viihtyä esimerkiksi lukemalla ja valokuvaamalla. Voit yllättyä
positiivisesti, jos haastat itsesi ja suljet tietokoneen tai netin edes hetkeksi!

Julia Viitanen

IKUINEN LUKIOLAINEN

TOPI RÄIHÄ

Teksti: Riina Jääskeläinen

Kuvat: Leila Munne

Topi Rähä, 20, on tuttu näky Kuusankosken lukion käytävillä. Mitä hän oikeastaan tekee täällä, ja kuinka Rähä päätyi kouluumme?

- Olen ollut Kuusankosken lukiossa nyt kaksi ja puoli vuotta. Keväällä tulee kolme vuotta täyteen. Minulta puuttuu vielä kaksikymmentä kurssia. Valkolakin ajattelin saada joulukuussa 2014, ja nyt en nyt tarkoita mun Winnipegin snapbackiä! Jos en kuitenkaan tuolloin pääse ylioppilaaksi, niin se on tavoite, että samaan aikaan, kun ruotsin kielen lehtorimme Eeva Hietala jää eläkkeelle.

Ylioppilaskirjoituksissa Rähä aikoo kirjoittaa äidinkielen, terveystiedon, matikan ja englannin.

- Mun taktiikka on ollut niin sanottu kolmen ällän taktiikka - lukio lukematta läpi - ja sitä en aio muuttaa.

Topi Rähän suurin ongelma on omien sanojensa mukaan laiskuus ja opiskelumotivaation puute.

-Oikeastaan koko lukioon hakeminen lähti siitä, että joku väitti, etten uskalla hakea lukioon. Ja minä vastasin siihen, että todellakin uskallan, ja täällä sitä nyt ollaan, Rähä kertoo.

Koulutusta Rähä pitää todella tärkeänä ja toivoo, ettei kukaan ota hänestä mallia.

Rähän mielestä kouluruoka on parasta, mitä ilmaiseksi saa, ja hän haluaa lähettää kiitokset Päiville keittiöön. Suosikkiopettajikseen hän nimeää Eeva Hietalan, Johanna Rauoksen ja Ari "Arskan" Pakarisen.

- Toki meidän koulu on täynnä muitakin hyviä opettajia!

Vapaa-ajallaan Rähä keskittyy lähinnä kavereiden kanssa hengailuun ja jääkiekon pelailuun.

- Lukion jälkeen menen inttiin ja sen jälkeen haluaisin alkaa opiskelemaan palomieheksi, ja politiikka kiinnostaa myös paljon. Jos pääsen joskus politiikkaan mukaan, niin tärkeimmät asiat, joihin haluan puuttua, on ehdottomasti nuorten filikset täällä. Haluan vähentää koulukiusaamista ja saada mahdollisimman vähän työttömyyttä Suomeen.

PÄIVÄ, JOLLOIN KOULUN ARVOJÄRJESTYS KÄÄNTYY PÄÄLAELLEEN...

Teksti: Karoliina Halme,
Riina Jääskeläinen
Kuvat: Anna Moilanen,
Saana Jääskeläinen

...vai kääntyykö sittenkään, ja mitä mieltä opettajat ovat penkkareista?

1. Mitä mieltä olet penkkareiden sensuurista?
2. Pitäisikö sensuuria mielestäsi lisätä tai vähentää?
3. Mikä on mielestäsi juttujen sopivuuden raja?
4. Mitä mieltä olet penkkareista nykyään vai pitäisikö niitä jotenkin muokata?
5. Antaisitko itsestäsi tehdä julisteita tai muita penkkari juttuja?

Jochen Roms

1. Mukavaa, kun opettajista sai olla julisteita. Rankempiakin juttuja olisi toki voinut olla.
2. Vähentää.
3. Hyvä maku.
4. Olen tyytyväinen nykykäytäntöön.
5. Joo, tottahan toki!

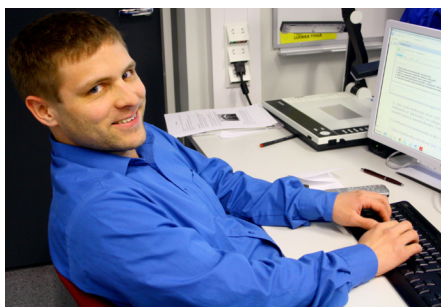

Kai Heltola

1. Sensuuria ei pitäisi olla ollenkaan. Karnevaalihenkinen päivä, jolloin koulun arvojärjestys käännetään pääläelleen.
2. Poistaa kokonaan. Ainoa päivä kun opettajia pitäisi saada luvan kanssa nöyryyttää oikein kunnolla.
3. Rikosoikeus määrittää rajan, ei kunnianloukkauksia.
4. Opiskelijoiden tulisi nähdä enemmän vaivaa julisteisiin ja ohjelmaan. Harjoitella ohjelmanumerot ja mieltä kunnolla, että tulisi hauskoja juttuja. Opettajien tulisi olla suvaitsevaisia ja antaa tulla mitä tulee.
5. Kyllä. Petyn syvästi, jos minusta ei tehdä julisteita tai muitakaan juttuja.

Mika Kähkönen

1. Toisaalta on hyvä katsoa etukäteen, ettei mennä ylilyönteihin, mutta toisaalta onhan meillä fikset nuoret.
2. Ei ainakaan lisätä.
3. Hyvä maku.
4. Penkkareissa on hyväksi koettu kaava, mutta enemmän pitäisi kohdistaa jutut opettajiin ja jättää opiskelijat rauhaan.
5. Jep.

Tätä et tiennyt penkkareista:

- Penkinpainajaisten uskotaan olevan vapaa käänös ruotsin kielen sanalle bänkskuddagille.
- Penkkareita on vietetty myös rekiajelun merkeissä.
- Ajelu päättyi ravintolaan, jossa abiturientit saivat ostaa ensimmäisen kerran alkoholia.

ESITTELYSSÄ KOULUMME KEITTÄJÄ PÄIVI LAKKA

Teksti: Moona Vainikka

Kuva: Saana Jääskeläinen

Kuinka kauan olet ollut koulussamme töissä?

– Aloitin vuonna 2006, eli nyt olen ollut 8 vuotta töissä.

Mikä on ammattinimikkees?

– Ruokapalvelutyöntekijä

Minkälainen koulutus sinulla on?

– Hotelli- ja ravintola-alan koulutus

Viihdytkö työssäsi?

– Kyllä viihdyn.

Kuinka kauan haluaisit vielä työskennellä lukiossamme?

– No, tietenkin olisi aina mahdollisuus hakea muuallekin, mutta mahdollisimman kauan haluaisin työskennellä täällä.

Mitä mieltä olet koulumme ruoista?

– Minusta ne ovat todella hyviä ja monipuolisia.

Mikä oli oma lempiruokasi kouluaikana?

– Jaa-a, vaihtoehtoja ei ollut kovin monia, mutta makkarakeitto oli hyvää.

Olisiko kouluruokajärjestelmässä mielestäsi jotakin muutettavaa?

– Ainahan sitä parannettavaa tietenkin on, mutta ei mielestäni. Nykyinen järjestelmä on oikein hyvä ja toimiva.

”Mieli ruokani koulussa oli makkarakeitto.”

Toimituksen top 5 kouluruuat:

- 1.** Chili sin carne
- 2.** Uunilohi
- 3.** Lasagnette
- 4.** Kanakeitto ja sämpylä
- 5.** Pasta ja jauhelihakastike

”Mielestäni pinaattiletut pitää
syödä vadelmahillon kanssa.”
-Jere 12B

”Haluaisin matkustaa
Madagaskarille.”
-Titta 12A

”Näyttelen ensi kesänä Topi
Sorsakosken veljeä Korven-
kylän kesäteatterissa.”
-Veikko 12C

”Pelkään pelle-
jä.”
-Pinja 13B

”Harrastan cheerleadingia.”
-Emma 12A

Teksti: Maria Koivukari
Kuvat: Saana Jääskeläinen

FAKTAT PÖYTÄÄN

Tätä et tiennyt heistä!

”Haluaisin syödä rullakeba-
bia.”
-Matti 12C

”Soitan mandoliinia.”
-Jalmari 13B

MITÄ TEHDÄ TÄNÄ KESÄNÄ?

Koonnut: Julia Viitanen

Katso tästä kesän parhaimmat tapahtumat työnteon vastapainoksi!

Kesäkuu:

6.-7.6. Vaakuna-piknik, Kouvola

7.6. klo 13.00 - 15.00 Verlan kesätori, Verla

11.- 26.6. klo 11.00 - 16.00 My Way -valokuvanäyttely, Kuusankoski

14.-15.6. klo 17.00 - 01.00 Huhdasfest, Huhdasjärvi, Jaala

24.6. klo 17.00- 18.00 Melontakokeilu Kymijoella, Anjala

29.6. klo 18.00 - 19.30 Korvenkylän kesäteatteri: Kaksi kitaraa, Kouvola

29.6. klo 17.00 Vaahteraliiga vs. Wolverines, Kuusankoski

Pohjola-torin kirpputori on joka lauantai, koko kesän! klo 7-13.

Heinäkuu:

11.-12.7. klo 15.30 - 01.00 Pioneeri festivaali, Koria

13.7. klo 12.00 - 17.00 Corvette Show & Meet, Tykkimäki

18.7. Kouvolan taikapäivät, Kouvola

18.-19.7. Kaupunkifestarit, Kouvola

19.-20.7. Jättömaa-festivaali, Kouvola

24.7. klo 14.00 - 16.00 Kansainvälinen puistopiknik, Anjala

26.7. Harrasteajoneuvomarkkinat, Tykkimäen moottorirata, Kouvola

27.7. klo 18.30 - 20.30 Veikkausliiga: MYPÄ vs. KuPS, Myllykoski

29.7. klo 19.00-21.00 Valkealan kesäteatteri: Lottopotti, Valkeala

Elokuu:

2.8. Veikkausliiga: MYPÄ vs. HJK, Myllykoski

2.8. klo 19-23.30 Kouvola Night cruising, Kouvola

2.-3.8. Keskiäikaistapahtuma Kouvola La Arctopolis, Kouvola, Kasarminmäki

8.8. Rytmimusiikkileirin päätöskonsertti, Iitti

8.-9.8. Kymijoki Beer festival, Kallioniemen lava, Koria

9.8. Kymijoki-päivä, Anjala

SARJAKUVIA

Piirroksat: Elina Äijälä

Koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa alusta uudelleen, eikä koskaan ole liian myöhäistä olla onnellinen.

